

Με το βλέμμα στην επόμενη μέρα

Οι εκλογές της 20ής Σεπτέμβρη διεξάγονται στον απόηχο του μεγάλου “ΟΧΙ” του δημοψηφίσματος της 5ης Ιουλίου. Μέρα με τη μέρα αποδεικνύεται, ότι ο αγώνας για τη νίκη και την επικράτηση του ΟΧΙ αποτέλεσε μια βαθιά ταξική σύγκρουση που διαιρεί την ελληνική κοινωνία και θα επηρεάσει από τα θεμέλια το πολιτικό σκηνικό. Το ρήγμα του 62% και η λαϊκή αυτοπεποίθηση απέναντι στην τρομοκρατία και τις απειλές αφήνουν ανεξίτηλο το ίχνος τους στους αγώνες του αύριο. Κληρονομιά του δημοψηφίσματος της 5ης Ιουλίου αποτελεί η βαθιά συνειδητοποίηση ότι ο δρόμος για την ανακούφιση των λαϊκών στρωμάτων, ο δρόμος για το “ΟΧΙ μέχρι τέλους” θέτει επιτακτικά ως αιχμή το ζήτημα της ρήξης και αποδέσμευσης με την ΕΕ και την ΟΝΕ. Το ζητούμενο για την επόμενη περίοδο είναι να επικοινωνήσουμε και να μπολιάσουμε το ρεύμα του “ΟΧΙ μέχρι τέλους” μέσα στο αντιφατικό μπλοκ του ΟΧΙ, προσπαθώντας ώστε να αποκτήσει περιεχόμενο και πρόγραμμα η αυθόρμητη στάση του “ας φύγουμε και από το ευρώ”, οικοδομώντας κοινωνικούς και πολιτικούς συσχετισμούς για μια αντι-ΕΕ, αντι-ιμπεριαλιστική και αντικαπιταλιστική γραμμή και τις αντίστοιχες κοινωνικές και πολιτικές δομές και πρακτικές, για να ανοίξει έναν άλλο δρόμο για την ελληνική κοινωνία.

Χρειαζόμαστε ένα πλατύ κοινωνικοπολιτικό μέτωπο που θα μπορεί να ενσωματώσει τη λαϊκή εμπειρία και αποφασιστικότητα, τα ανοιχτά ερωτήματα, τις εμπειρίες του κινήματος και της αριστεράς, με αμεσοδημοκρατικές μορφές που εξασφαλίζουν την εμπλοκή και τη δράση όλο και περισσότερου κόσμου.

Δυστυχώς οι εξελίξεις στο χώρο της Αριστεράς, μετά την προκήρυξη των εκλογών, δεν δικαιώνουν -ακόμη- αυτή την κατεύθυνση. Παρά τη δημιουργία της ως αριστερής διάσπασης από το ΣΥΡΙΖΑ, το ιδιαίτερα ενδιαφέρον δυναμικό που συσπειρώνει και τον γόνιμο προβληματισμό που ανοίγει, η ΛΑ.Ε. αδυνατεί να υλοποιήσει το στόχο για το “ΟΧΙ μέχρι τέλους”, καθώς δεν αφουγκράζεται ότι τόσο ο κόσμος που αποχωρεί από το ΣΥΡΙΖΑ, όσο και μεγάλο μέρος από το κοινωνικό ακροατήριο του “ΟΧΙ” απασχολείται από βαθύτερους προβληματισμούς και όχι από την επαναδιατύπωση του προγράμματος της Θεσσαλονίκης

και την επανασύσταση ενός “τίμιου” ΣΥΡΙΖΑ. Πολύ περισσότερο με τη μορφή με την οποία οργανώθηκε με συναντήσεις «από τα πάνω» και με κυριαρχία του «κοινοβουλευτικού τρόπου» -κάτι που θεωρούμε ότι δεν είναι συγκυριακή επιλογή (λόγω «έλλειψης χρόνου») αλλά δομικό χαρακτηριστικό μιας γραφειοκρατικής αντίληψης, που ανήκει στα «παλιά υλικά» της αριστεράς.

Από την άλλη, και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ δεν κατάφερε να επιβάλει όρους «από τα κάτω» στην πρότασή της για εκλογική συνεργασία, και αυτό οφείλεται κυρίως σε δικές της αδυναμίες. Οι ηγεμονικές αντιλήψεις στο εσωτερικό της ΑΝΤΑΡΣΥΑ φέρουν τεράστια ευθύνη για την ατομία για τα αναγκαία βήματα της συγκρότησής μας, τον πολιτικό συντηρητισμό ως προς τη μετωπική λογική και τη διεύρυνσή της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και εν τέλει για την απομάκρυνσή της από τα πραγματικά ερωτήματα της εποχής. Λόγω αυτής της μυωπικής πορείας, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ κινδυνεύει να απολέσει τον αρχικό λόγο δημιουργίας και ύπαρξής της, καθώς οι λογικές πολιτικού απομονωτισμού υλοποιούνται από άλλους μαζικότερους και ιστορικότερους πολιτικούς χώρους, όπως το ΚΚΕ. **Μια περαιτέρω πολιτική αναδίπλωση στην κατεύθυνση της άρνησης της μετωπικής συνεργασίας με ευρύτερες αριστερές και λαϊκές δυνάμεις θα αποτελεί ταφόπλακα για το εγχείρημα αυτό.**

Παρόλα αυτά ως μέλη της Αριστερής Ανασύνθεσης (και ανεξάρτητα από την οργανωτική σχέση με την ΑΡΑΝ, που είναι ατομικό θέμα του καθενός από τους υπογράφοντες) θέλουμε να δηλώσουμε δημόσια, ότι εκφράζοντας τον παραπάνω προβληματισμό, στις εκλογές της 20ής Σεπτεμβρίου **θα στηρίξουμε την ΑΝΤΑΡΣΥΑ.**

Αντιλαμβανόμαστε το οριακό σημείο στο οποίο έχουμε φτάσει και τις ευρύτερες διεργασίες στην Αριστερά, καθώς και τα αναβαθμισμένα καθήκοντα της επομένης των εκλογών. Επειδή όμως **η ΑΝΤΑΡΣΥΑ δεν ήταν ευκαιριακή πολιτική ομπρέλα, αποτέλεσε από την αρχή όχημα για την ανασύνθεση μιας σύγχρονης αντικαπιταλιστικής κομμουνιστικής αριστεράς και παλέψαμε για την πραγματική διεύρυνση της, την δημοκρατική της αναβάθμιση, για μια ΑΝΤΑΡΣΥΑ μαζική και λαϊκή.**

Θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε, ώστε τα ριζοσπαστικά, αντικαπιταλιστικά, αντισυνδιαχειριστικά σχήματα στους χώρους εργασίας, στις γειτονιές και τα πανεπιστήμια να συνεχίσουν να αποτελούν το κύτταρα αντίστασης και οικοδόμησης νέων αγώνων. Γνωρίζουμε ότι ο προβληματισμός αυτός διαπερνά τόσο ανένταχτους όσο και οργανωμένους συντρόφους στο εσωτερικό της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Πιστεύουμε ότι η αγωνία για την ΑΝΤΑΡΣΥΑ που μπολιάστηκε από το πνεύμα των αγώνων της νεολαίας και των εργαζόμενων, από το Δεκέμβρη 2008 ως την αντίσταση στα Μνημόνια, είναι κοινή και ξεπερνά τα στεγανά των

οργανώσεων, ακόμη και των μετώπων. Αυτό φαίνεται και από συναγωνιστές και συντρόφους που αποχωρούν από το ΣΥΡΙΖΑ αλλά θέτουν βαθύτερους προβληματισμούς για την επόμενη μέρα.

Το αναγκαίο κοινωνικοπολιτικό μέτωπο, για να υπάρξει και να είναι νικηφόρο, χρειάζεται δυνατή αντικαπιταλιστική αριστερά, χρειάζεται όλη την εμπειρία και τον πλούτο του δυναμικού της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, χρειάζεται να μπολιαστεί από την ανυποχώρητη στάση του δυναμικού που τη συγκροτεί. Με το βλέμμα στην επόμενη μέρα για την Αριστερά και τον εργαζόμενο λαό, στηρίζουμε την ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Αθήνα, 5 Σεπτεμβρίου 2015

Ανδριοπούλου Βέρα
Βασιλάκης Παναγιώτης
Γάζου Γρηγορία
Γανέλης Παναγιώτης
Γανέλης Πολυχρόνης
Γεωργίου Αλέξανδρος
Γιακουμής Στάθης
Γκαντώνια Ματίνα
Γκούτης Κώστας
Γόγολος Αντώνης
Ζαγουρτζής Φώτης
Ζούβελος Αργύρης
Καλαϊτζοπούλου Ηλέκτρα
Καραμανλής Κωνσταντίνος
Κατσαούνου Κέλλυ

Κατσιγιάννης Αλέξανδρος
Κολοβός Δημήτρης
Κοντόπουλος Χρήστος
Κόρδας Γιάννης
Κουτρομάνος Μιχάλης

Κουτσούμπα Δέσποινα
Κωνσταντέλλιας Χριστόφορος
Μακροπούλου Δήμητρα

Μανδέλης Αποστόλης
Μαργώνη Αντζελα

Ματαφιάς Διονύσης
Μοίρας Βασίλης
Μονάχος Πρίαμος

Μουρτζάκη Ιωάννα

Μπάλλας Ανδρέας
Μπέτης Δημήτρης
Μπόρα Μανταλένα
Νάκου Φωτεινή
Νάτσης Ανδρέας
Νίκου Δονάτος
Παπαγεωργίου Χρυσούλα
Παπαλεξίου Γιώργος
Πέτσης Σπύρος
Πικέας Ηλίας
Πυρουνάκης Γιώργος
Ρεκλείτης Αλέξανδρος
Ρόμπος Νίκος
Σακαρίκας Αλέξανδρος
Σαουσοπούλου Ελίνα
Σβανά Χριστίνα
Σιδέρη Χριστίνα
Σκούρα Άννα
Σμύρης Γιάννης
Σωτηρόπουλος Κωνσταντίνος
Τσακανίκα Σταυρούλα
Τσιρεπλής Τάκης
Φραγκαλιώτη Μπέττυ
Χούλης Γιώργος